

سوره یونس مکی است و آن یک صد و نه آیت و یازده رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّسُولِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ①

بنام خدای بخشاینده مهربان .
الرّ، این آیت های کتاب با حکمت است . (۱)

أَكَانَ لِلنَّاسِ حُجُبًا لَّنَا إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنْهُمُ أَنْ تُنذِرَ النَّاسَ
وَيَذَرُ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَمْ تَذَرِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ
الْكَافِرُونَ إِنَّا هَذَا حُرْمٌ مَبْنُوعٌ ②

آیات عجب است مردمان را که وحی فرستادیم بسوی مردی از ایشان که بترسان مردمان را و بشارت ده مسلمانان را بآنکه ایشانرا هست جای پای نیکی نزد پروردگار ایشان، گفتند کافران هر آئینه این شخص جادوگر آشکاراست (۲) .

إِنَّا رَزَقْنَاهُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأُمُورَ مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ
عِنْدِ ذِي نُونٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ③

هر آئینه پروردگار شما خدائست که آفرید آسمان ها و زمین را درشش روز باز مستقر شد بر عرش تدبیر می کند کار را نیست هیچ شفاعت کننده مگر بعد دستور وی، این ست خدا پروردگار شما پس بپرستید او را آیاند نمی گیرید (۳) .

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ④

بسوی اوست رجوع شما همه یک جا وعده کرده است خدا وعده درست هر آئینه وی ابتدا کند آفرینش را باز دیگر بار بازگرداندش تاجزا دهد آنان را که ایمان آورده اند و کارهای شائسته کرده اند بانصاف و آنانکه کافر شدند ایشان راست آشامیدنی از آب گرم و عقوبت درد دهنده بسبب آنکه کافر بودند (۴) .

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ النِّجْمِ وَالْحِسَابِ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا لِيُحْيِيَ

او آنست که ساخت خورشید را درخشنده و ماه را روشن و معین کرد برای ماه منزل هاراتابدانید شمارسال ها و تابدانید

حساب را نیافریده است خدای تعالی این را مگر به تدبیر درست بیان می کند نشانها را برای گروهی که میدانند (۵) .

هرآئینه درآمد و رفت شب و روز و در آنچه آفریده است خدا در آسمان ها و زمین نشانه هاست گروهی را که پرهیزگاری می کنند (۶) .

هرآئینه آنانکه امید ندارند ملاقات ما را و خوشنود شده اند به زندگانی دنیا و آرام گرفته اند بآن و آنانکه از نشانه های ما بی خبراند (۷) .

این جماعت جای ایشان آتش ست به سبب آنچه عمل می کردند (۸) .

هرآئینه آنانکه ایمان آورده اند و کارهای شائسته کرده اند هدایت کند ایشان را پروردگار بسبب ایمان ایشان یعنی بمقامات نجات، میرود زیرایشان جویهدار بوستانهای نعمت (۹) .

دعای ایشان در آنجا سبحانك اللهم باشد یعنی پاکی تراست بار خدایاو دعای خیر ایشان بایکدیگر سلام بود و نهایت دعای ایشان این ست که حمد خدا را ست پروردگار عالمیان (۱۰) .

و اگر زود می رسانید خدای تعالی بمردمان سختی رامانند آنکه زود می طلبند نعمت را بانجام رسانیده می شد در حق ایشان اجل ایشان پس می گذاریم آنان را که امید ملاقات ما ندارند سرگردان شده در بیراهی خویش (۱۱) .

يُقْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُعْلَمُونَ ⑤

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ آيَاتِ وَالْقَهَرِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ⑦

وَأُولَئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑧

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑩

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَحَمْدُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَالْأخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑪

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعَجَّلَ اللَّهُمَّ بِالْقَوْمِ لَقُدِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَدَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑪

و چون رنج برسد بآدمی دعا کند بیارگاه ما خفته بر پهلوئی خود یانشسته یا ایستاده پس آنگاه که برداشتیم ازوی رنج وی را برود گویا نخوانده بودمارا بدفع کردن رنجی که رسیدش هم چنین آراسته کرده شداز حد گذرندگان را آنچه می کردند . (۱۲)

وهرآئینه هلاك کرده ایم قرن هارا پیش از شما چون ستم کردند و آمدند بایشان پیغامبران ایشان بانشانه های روشن وهرگز آماده آن نبودند که ایمان آرند هم چنین سزا می دهیم گروه گناه گاران را (۱۳) .

باز جانشین ساختیم شمارا در زمین پس ازایشان تابینیم چگونه کار می کنید (۱۴) .

و چون خوانده شود برایشان آیات واضح ما گویند آنانکه امیدملاقات ما را ندارند بیار قرآنی بجزاین یاتغییر ده اورا^(۱) بگوروا نبود مرا که تبدیل کنم از جانب خود پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی فرستاده شد بسوی من هرآئینه من می ترسم اگر نافرمانی پروردگار خودکنم ازعذاب روز بزرگ (۱۵) .

بگو اگر خدای خواست نمی خواندم آن را بر شما و خبردار نمی کرد خدا شمارا بان هرآئینه گذرانده ام در میان شما

وَاذْأَمَسَ الْإِنْسَانَ الظُّرُودَ عَاثًا لِحَبِيْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا
فَلَمَّا كَثَفْنَا عَلَيْهِ ضَرْبَهُ مَرْكَانًا لَمْ يَدْعُ عَاثًا إِلَىٰ صِدْقٍ
مَسَّهُ كَذَلِكَ نَزِيرٌ لِّلْمُتْرِبِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾

وَلَعَدَّ أَمْلَكْنَا الْفُرُوقَ مِن قَبْلِكُمْ لِيَتَّظَلِمُوا وَهِيَ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۳﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
تَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾

وَلِذَا سَأَلَ عَنْهُمْ إِيتَانًا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَ رَبِّهِمْ إِنَّا كَفَرْنَا وَهُمْ قُلُوبًا مُّوْسَوِّمُونَ
أَن يَبْدِلَ لَهُمُ الْآيَاتِ نَاقِيَةً إِنَّا كَاشِفُ الْعَذَابِ أُوْحَىٰ إِلَيْنَا
رَبِّي أَخَافُ إِن عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵﴾

قُلْ أَوْشَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا أَذْرَأْتُمْ بِهِ وَلَا تَقْدِرُ
لَهُ شَيْءٌ فِيهِمْ غَمْرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۶﴾

عمری پیش از این آبادر نمی یابید (۱۶) .
 پس کیست ستمگارت از کسی که بر بند
 برخدا دروغ را یا دروغ شُمرَد آیاتِ وی
 را هراتینه (سخن اینست که) رستگار
 نمی شوند گناهگاران (۱۷) .

ومی پرستند بغیر از خدا چیزی که ضرر نه
 دهدایشان را و نه سود رساند بایشان
 و می گویند ایشان شفاعت کنندگان مایند
 نزد خدا بگو آیا آگاه می کنید خدا را بآنچه
 نمی داند در آسمان ها و زمین ، پاکی وی
 راست و برتر است از آنکه شریک مقرر می
 کنند (۱۸) .

و نبودند مردمان مگر یک امت^(۱) پس
 اختلاف کردند^(۲) و اگر نمی بود کلمه ای
 که سابق صادر شده است از پروردگار
 تو فیصله کرده می شد میان ایشان در آنچه
 اندران اختلاف دارند (۱۹) .

ومی گویند چرا فرو فرستاده نه شده
 است بر این پیغامبر نشانه ای از پروردگار
 وی بگو جز این نیست که علم غیب
 خداست پس انتظار کنید هراتینه من
 باشما از منتظرانم (۲۰) .

و چون بچسانیم مردمان را رحمتی پس
 از سختی که رسیده بود بایشان ناگهان
 ایشان رابداندیشی باشد در نشان های

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
 إِنَّهُ لَا يُفْعِلُهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۱۶﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
 وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ فَلَا فَتَأْتِيهِمْ
 اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلمُونَ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 تُبْهِتُونَ وَيَطْلُبُ عَنَّا شِرْكُونَ ﴿۱۷﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
 كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ ذُنُوبُهُمْ
 وَيَخْتَلِفُونَ ﴿۱۸﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
 فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِلَيْنَ مَعَكُمْ
 مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿۱۹﴾

وَإِذَا دَعَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ عَصَاؤِهِمْ إِذْ أَلَمُوا لَمْ
 يَأْتِيَنَا قَوْلِي اللَّهُ اسْرِعْ بِالَّذِينَ وَسَلْنَا يَكْتُوبُونَ نَأْتِيَهُمْ يَوْمَ
 ﴿۲۰﴾

(۱) یعنی برتوحید و ملت ابراهیمی .

(۲) یعنی بسبب عمرو بن لحي .

ما^(۱) بگو خدا زودترست در تدبیر کردن
هر آئینه فرستادگان ما می نویسند آنچه
بداندیشی می کنید^(۲) (۲۱) .

اوست آنکه روان می کند شمارا
در خشکی و در دریا تا وقتی که باشید
در کشتی ها و روان شوند کشتی ها
باسواران خود بیادخوش و شادمان شوند
ایشان بآن باموافق، نگاه برسد بآن
کشتی ها بادی تند و بیاید بایشان موج
از هر طرف و بدانند که از هر جهت گرفتار
گشتند دعا کنند بیارگاه خدا خالص کرده
برای اوعبادت را که اگر نجات دهی مارا
ازین بلا باشیم از شکر گزاران (۲۲) .

پس آنگاه که نجات داد ایشان را ناگهان
ایشان بیراهی می کنند در زمین ناحق، ای
مردمان جزاین نیست که بیراهی شماریان
برجان شماست یافتید بهره زندگی دنیا را،
باز بسوی ما بازگشت شماست پس
با خبر سازم شمارا بآنچه می کردید (۲۳) .

جزاین نیست که مثال زندگانی دنیا مانند
آبی است که فرود آوردیمش از آسمان پس
درهم آمیخت بسبب وی روئیدگی زمین
از آنچه می خوردند مردمان و چهار پایان
تا وقتی که بدست آورد زمین پیرایه خود را

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِ وَ
جَرْتُمْ بِهِمْ بِرِيحٍ طَبَیْةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَلْ لَيْنٌ لِّجَنَّتِنَا مِنْ هَذَا لَوْ كُنَّا
مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝۳۱

فَلَمَّا أَجَبْتَهُمْ إِذْ هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنَّمَا بُدِّئُوا بِكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مِن تَمَرِّ الْعَبْوَةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
فَتَدَبَّرْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۳۲

إِنَّمَا مَثَلُ الْعَبْوَةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ
بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ وَمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا
أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ
قَدِירוْنَ عَلَيْهِمُ آبَاءَهُمْ لَمَّا أُنزِلُوا فَجَعَلْنَاهَا

(۱) یعنی بکفران نعمت .

(۲) مترجم گوید بعد از آن خدای تعالی بیان میفرماید کیفیت مکر و کفرانِ نعمت را
والله اعلم .

حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَعْنُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِن لَّمْ يَكْفُرُوا لَأَكْثَرُونَ ﴿٢٤﴾

وآراسته شد وگمان کردند ساکنان آن زمین که ایشان توانایند برانتفاع از آن نگاهبان بیامد بزمین فرمان مادرشب یا درروز پس گردانیدیم آن را مثل زراعت ازبیخ بریده گویا نبود دیروز، همچنین بیان می کنیم نشانه ها را برای گروهی که تأمل می کنند (۲۴) .

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

و خدا می خواند بسوی سرای سلامتی و هدایت می کند هرکراخواهد بسوی راه راست (۲۵) .

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

آنان که نیکوکاری کردند برایشان بهشت باشدو زیاده برآن^(۱) و نه پوشدچهره های ایشان را هیچ سیاهی و نه هیچ خواری این جماعت اهل بهشت اندایشان آنجا جوادانند (۲۶) .

وَالَّذِينَ كَفَرُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَبْسُلُهَا أَوْ تَرَهُّهُمُ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

و آنان را که بعمل آوردند کردار های بد، جزای بدی مثل آنست وپوشد ایشان را خواری، نباشد ایشان را از خدا هیچ پناه دهنده، گویا پوشانیده شده است صورتهای ایشان به پاره هائی از شب تاریک این جماعت اهل آتش اند ایشان آنجا جوادانند (۲۷) .

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبَابِقًا لَّهُمْ تَقْوَىٰ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنَّهُمْ وَشُرَكَاءُؤُهُمْ فَتَلَوْنَا بَيْنَهُمْ وَوَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾

و بترسید از روزیکه برانگیزیم ایشانرا همه یکجا بازگوئیم مشرکان را بایستید برجای خود، شما و آنانکه شماایشان را شریک خدا ساخته اید پس جدائی اندازیم میان

(۱) یعنی رؤیت خدای تعالی .

ایشان و می‌گویند شریکان ایشان که
شما مارا نمی پرستیدید (۲۸) .

پس بس است خدا گواه میان ما و میان
شما هر آینه ما بودیم از پرستش شما
بی‌خبر (۲۹) .

آنجا در یابد هر شخصی آنچه پیش فرستاده
است، و گردانیده شوند بسوی خدامالک
حقیقی ایشان و گم شد از ایشان آنچه افترا
می‌بستند (۳۰) .

بگو که روزی می‌دهد شمارا از جانب
آسمان و زمین، کیست که مالک باشد
گوش و چشمها را^(۱) و کیست که بیرون
آرد زنده را از مرده و بیرون آرد مرده را
از زنده^(۲) و کیست که تدبیر کند کار را
خواهند گفت آن خدا است بگو آیا پس
حذر نمی‌کنید (۳۱) .

پس این ست خدا پروردگار شما بحق
پس چیست بعد راستی مگر گمراهی پس
چگونه برگردانیده می‌شوید (از عبادت
خدا) (۳۲) .

هم چنین ثابت شد قضای پروردگارتو بر
فاسقان که ایشان ایمان نیارند (۳۳) .

بگو آیه است از شریکان شما کسی که
آغاز کند آفرینش را باز دوباره
بازگرداندش بگو خدا نومی‌کند آفرینش

فَلَقَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكَ
لَغَافِلِينَ ﴿۲۸﴾

هَذَا لِكَيْ تَبْلُغَ كُلَّ نَفْسٍ مَا سَأَلَتْ رُودُ اللَّيْلِ اللَّهُ مَوْلَاهُمْ
الْحَقِّي وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۲۹﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخَوِّجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخَوِّجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأُمُورَ فَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۰﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْعَزِيزُ فَمَا ذَابَعَدَ الْحَقِّي إِلَّا الضَّلَالَةُ فَأَنَّى
تُصْرَفُونَ ﴿۳۱﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۲﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلْ اللَّهُ
يَبْدَأُ الْخَلْقَ

(۱) یعنی خالق گوش و چشم باشد .

(۲) یعنی حیوان را از نطفه و نطفه را از حیوان .

را باز دوباره بازگرداندش پس چگونه برگردانیده می‌شوید (از عبادت خدا) (۳۴).
 بگو آیا هست از شریکان شما کسی که راه نماید بسوی دین حق؟ بگو خداست که راه می‌نماید بسوی دین حق، پس کسی که راه می‌نماید بسوی حق لائق تراست بآنکه پیروی کرده شود یا کسیکه خود راه نمی‌یابد مگر آنوقت که راه نموده شود وی را پس چیست شمارا؟ چگونه حکم می‌کنید (۳۵).

و پیروی نمی‌کنند بیشتر از ایشان مگر وهم را هر آئینه وهم کفایت نمی‌کند از معرفت حق چیزی را هر آئینه خدا داناست بآنچه می‌کنند (۳۶).

و نیست این قرآن افتراء بغیر حکم خدا ولیکن هست باوردارنده آنچه پیش از وی است و بیان شریعتی است که نوشته شد بر مردمان هیچ شبهه نیست در آن از پروردگار عالم هاست (۳۷).

آیامی گویند افترا بسته است آن را بگو پس بیارید سوره ای مانند آن و بخوانید هر کرا توانید بغیر از خدا اگر هستید راست گو (۳۸).

بلکه دروغ شمرده اند چیزی را که نمی‌دانند آنرا و هنوز نیامده است مصداق وعده وی هم چنین دروغ پند داشتند آنانکه پیش از ایشان بودند پس بنگر چگونه شد عاقبت ستمکاران (۳۹).

و از ایشان کسی هست که ایمان می‌آرد

ثُمَّ يَعْتَدِرُونَ فَاَلَيْ تَتُوبُونَ ﴿۳۵﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي
 لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي
 إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ مَالِكٌ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۳۵﴾

وَمَا يَتَّبِعُهُمُ الْإِلَهَانُ إِلَّا غَيِّبٌ مِنَ الْحَقِّ شَيِّئًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۳۶﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
 تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَأَرْبَبَ فِيهِ
 مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۷﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
 مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۸﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَهُمْ يُحْيِيهِمْ بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا نَهُمْ تَأْوِيلُهُ
 كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۳۹﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ

يَا الْمَقْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

بآن وازایشان کسی هست که ایمان نمی‌آرد بآن و پروردگار تودانا تراست بمفسدان (۴۰) .

وَإِنْ كَذَّبُوا فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ
مِمَّا عَمِلُوا وَآبَاءُ بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

و اگر به دروغ نسبت کنند ترا پس بگو مراست عمل من و شماراست عمل شما شما بی تعلقی از آنچه من می‌کنم و من بی تعلقم از آنچه شما می‌کنید (۴۱) .

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْمَعُونَ آيَاتَكَ أَقَانَتْ تَسْمِعَهُمُ الصُّمُّ وَلَوْ كَانُوا
لَيَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

وازایشان کسی هست که گوش فرامی‌دهد بسوی تو آیاتو می‌شنوایی کَران را اگرچه در نمی‌یافتند (۴۲) .

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ آيَاتَكَ أَقَانَتْ تَهْدِي الْعُمْى
لَوْ كَانُوا لَأَبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾

وازایشان کسی هست که می‌نگرد بسوی تو آیاتورا می‌نمائی کوران را اگرچه نمی‌بینند^(۱) (۴۳) .

إِنَّ اللَّهَ لَكَلِيمٌ النَّاسِ سَيِّئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

هرآئینه خداهبیچ ستم نمی‌کند بر مردمان ولیکن مردمان بر خویشان ستم می‌کنند (۴۴) .

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ كَانٍ لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ
بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا
مُحْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

وروزیکه برانگیزد خدا ایشانرا گویا که درنگ نه کرده بودند مگر ساعتی از روز شناسا باشند بایک دیگر بتحقیق زیان کار شدند آنانکه دروغ پنداشتند ملاقات خدارا و نه بودند راه یافتگان (۴۵) .

وَأَمَّا نُرُوتُكَ بَعْضُ الَّذِي نُوعِدُهُمْ أَوْ تُوفِّيكَ فَآلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

و اگر بنمائیم ترا بعض آنچه وعده می‌کنیم بایشان یا بمیرانیم ترا (بهرحال) بسوی ما ست بازگشت ایشان باز خدا آگاه است بر آنچه می‌کنند (۴۶) .

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ فَجُذِبُوا إِلَيْهِمْ

وهرامتی را پیغامبری هست پس چون

(۱) یعنی ایشان مانند کران و کورانند .

آمد پیغامبر ایشان فیصله کرده شود میان ایشان بانصاف و برایشان ستم کرده نه شود^(۱) (۴۷) .

ومی گویند کی باشد این وعده اگر هستی دراست گو (۴۸) .

بگو مالك نیستم برای خود زیانی ونه سودی مگر آنچه خداخواسته است هر گروهی رامیعدای هست چون بیاید میعادایشان تاخیرنه کنند ساعتی ونه سبقت جویند (۴۹) .

بگو آیدیده اید اگر بیاید به شماعذاب او شبانگاه یا بروز (بهرحال) چه چیزرا بشتاب می طلبند از آن عذاب این گناه کاران (۵۰) .

باز وقتی که متحقق شود آیا ایمان آرید بآن آنگاه گفته شود آیا اکنون ایمان آوردید وپیش ازین بشتاب می طلبیدید آن را^(۲) (۵۱) .

بازگفته شود ستمگاران را به چشید عذاب جاویدان را جزا داده نمی شوید مگر بسبب آنچه شما می کردید (۵۲) .

ومی پرسندترا آیادرست است این وعده بگواری قسم به پروردگار من هرآینه آن درست است و شما عاجز کننده نیستید (۵۳) .

يَأْتِسُطُوهُمْ لِأَيِّظِلُّوْنَ ⑤

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِٰنِ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑥

قُلْ لَا أَمْرَ لِيٰ بِعَيْسَىٰ صٰرًا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللهُ لِحِجْلِ أُمَّةٍ
أَجَلٍ إِذْ لَجَأَ آبَآءَهُمْ فَلَا يُسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَعْتَبُونَ ⑦

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابٌ بَيِّنًا أَوْ نَذِيرًا مَّاذَا يَسْتَعْتَبُونَ
مِنَهُ الْمُجْرِمُونَ ⑧

أَكْفُرُوا أَمَا وَقَعِ الْمُنْتَهَىٰ الْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ
يَهْتَفِعُونَ ⑨

تَمَّ قَوْلَ الْكَافِرِيْنَ ظَلَمُوا ذُرُوعًا عَذَابَ النَّٰلِيَةِ هَلْ يُجْزَوْنَ
إِلَيْهَا أَلَمْ تَكْتُمِبُونَ ⑩

وَيَسْتَفْتُونَكَ أَحْسَىٰ هُوَ قَوْلُ إِي وَرِيْلَ إِذْ لَشِيْءًا وَأَلَمْ يَجِيْبِيْنَ ⑪

(۱) یعنی رسل و اتباع ایشان نجات یابند و کافران هلاک شوند .

(۲) یعنی باستهز او تکذیب .

وا گر باشد هرنفس ستم کننده را آنچه در زمین است البته فدیة خود دهد آن را و در ضمیر خود دارند پشیمانی چون ببینند عذاب را و فیصله کرده شود میان ایشان بعدل و برایشان ستم کرده نشود (۵۴) .

آگاه باش هر آئینه خدای راست آنچه در آسمان ها و زمین است، آگاه باش هر آئینه وعده خدا راست است ولیکن بیشترین ایشان نمی دانند (۵۵) .

اوزنده می کند و می میراند و بسوی وی بازگردانیده شوید (۵۶) .

ای مردمان آمده است به شما پندی از پروردگار شما و شفای آن مرضی که در سینه ها ست و راه نمودنی و بخشایشی مسلمانان را (۵۷) .

بگوبه فضل خدا و برحمت او باین چیزها باید که شادمان شوند، آن بهتر است از آنچه جمع می کنند (۵۸) .

بگو آید دید چیزی را که فرود آورده است خدا برای شما از جنس روزی پس ساختید بعضی آن را حرام و بعضی آن را حلال بگو آیا خدا اجازه داده است شما را یا بر خدا دروغ می بندید (۵۹) .

و چیست گمان آنانکه افترا می بندند بر خدا دروغ را به روز قیامت^(۱) هر آئینه خدا صاحب فضل است بر مردمان ولیکن

وَأَنَّ إِلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَاتُهَا وَأَسْأَلُ النَّارَ لِمَا رَأَىٰ الْعَذَابَ وَنُصِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۵۴﴾

إِنَّ إِلَهًا مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِلَٰهَ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۵﴾

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۶﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ بِكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَنِفَاءٌ لِّمَا
فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۷﴾

قُلْ يَعْضِلِ اللَّهُ وَبِرَحْمَتِهِ فَيُنَالِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ
مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۵۸﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا
وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أُذُنٌ لِّكُمْ أَعْرَضَ اللَّهُ عَنْكُمْ تَعْتَرُونَ ﴿۵۹﴾

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ
اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۰﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْبُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنتُمْ تَعْبُدُونَ فَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ
 وَالَّذِينَ يَبِغُونَ كَيْدَهُمْ إِنَّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَمَلُونَ مُذْتَمَرِينَ ﴿٦٠﴾
 عَنِ رَبِّكَ مِنْ مَثَاقِيلٍ ذَرَفَتْ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
 وَلَا الْأَصْفَرِ مِنْ ذَلِكَ وَالْأَكْبَرُ الْآلِ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

الَّذِينَ أُولِيَ اللَّهُ الْخَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَتَّبِعُونَ
 لِكَلِمَةٍ إِلَّا اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

وَلَا يَحْزَنُونَ قَوْلُهُمْ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنْتُ
 هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ فِي الْمَوْتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُهُ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ
 يَكْفُرُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾

بیشتر ایشان سپاسگذاری نمی کنند (۶۰).
 و نمی باشی در هیچ شغلی و نمی خوانی
 هیچ آیتی را از طرف خدا آمده و نمی
 کنی هیچ کاری مگر هستیم بر شما مطلع
 چون درمی آید در آن کار و پوشیده نمی
 شود از پروردگار تو هم وزن ذره ای
 در زمین و نه در آسمان و نیست خرد تر
 از آن و نه بزرگ تر مگر نوشته شده است
 در کتاب روشن (۶۱).

آگاه باش هر آینه دوستان خدا هیچ
 ترسی نیست برایشان و نه ایشان
 اندوهگین شوند (۶۲).

آنانکه ایمان آوردند و می ترسیدند (۶۳).
 ایشان راست بشارت در زندگانی دنیا^(۱)
 و در آخرت، نیست هیچ تبدیل مرسخان
 خدا را این بشارت همانست پیروزی
 بزرگ (۶۴).

و غمگین نه کند ترا سخن ایشان هر آینه
 غلبه خدا راست همه یک جا اوست
 شنوای دانا (۶۵).

آگاه باش هر آینه خدا راست هر که
 در آسمان هاست و هر که در زمین است
 و پیروی نمی کنند آنانکه پرستش می کنند
 بغیر از خدا شریکان را بحقیقت پیروی
 نمی کنند مگر وهم را و نیستند مگر دروغ
 گو (۶۶).

(۱) یعنی برویای صالحه و بشارت .

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْهِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿۵۹﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْعَزِيزُ لَهُ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَئِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ
يَهْدِيكُمْ لَتَقُولُوْنَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۰﴾

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا
يُفْلِحُونَ ﴿۶۱﴾

مَتَاعًا فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنزِلُهُمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۶۲﴾

وَإِذْ عَلِمْنَا مِنْ بَنِي إِسْرٰءِيلَ أَنَّ قَارُونَ كَانَ كٰفِرًا
فَتَقَامِي وَتَدَّ كِبْرِي رَأَيْتَ اللَّهُ فَعَلَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمَعُوا
أَمْرَهُمْ وَنَزَّلْنَا لَهُمُ الْمَاءَ الْيَمِيْنُ ثُمَّ نَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَّ
ثُمَّ قَضَوْنَا إِلَيْهِمْ
لَا تُنظِرُونَ ﴿۶۳﴾

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا سَأَلْتُمُونَنَا مِنْ بَعْدِ أَنْ أُحْرَجَ الرَّسُولُ
وَأُحْرَجْتَ أَنْ تَكُوْنُوا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۶۴﴾

اوست آنکه ساخت برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و ساخت روز را روشن هر آینه درین نشانه هاست گروهی را که می شنوند (۶۷) .

گفتند کافران فرزند گرفته است خدا، پاکی اوراست اوست بی نیاز، اوراست آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی برین آیا می گوئید بر خدا آنچه نمی دانید (۶۸) .

بگوهر آئینه آنانکه برمی بندند بر خدا دروغ را رستگار نمی شوند (۶۹) .

ایشان را باشد بهره مندی درد دنیا باز بسوی ماست باز گشت ایشان پس بچشانیم ایشان را عذاب سخت بسبب آنکه کفر می ورزیدند (۷۰) .

وبخوان برایشان خبر نوح را چون گفت به قوم خود ای قوم من اگر دشوار شده باشد بر شما قیام من و پند دادن من بآیت های خدا پس بر خدا توکل کردم پس عزیمت درست کنید در کار خود همراه شریکان خویش پس نه باشد کار شما پوشیده بر شما باز حمله برید بسوی من و مهلت مدهید مرا (۷۱) .

پس اگر اعراض کردید^(۱) پس نخواسته بودم از شما هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدا و فرموده شد مرا که باشم

از مسلمانان (۷۲) .

پس دروغ پنداشتندش پس نجات دادیم
 اورا و آنان را که باوی بودند در کشتی
 و گردانیدیم ایشان را جانشین و غرق
 کردیم کسانی را که دروغ پنداشتند آیات
 مارا پس بنگر چگونه شد آخر کار بیم
 کرده شدگان (۷۳) .

باز فرستادیم بعد نوح پیغامبران را بسوی
 قوم ایشان پس آوردند پیش ایشان نشانه
 های روشن را پس هرگز مستعد آن نه
 بودند که ایمان آرند بآنچه دروغ پنداشته
 بودند آن را پیش ازین هم چنین
 مهرمی نهمیم بردل های از حد گذرندگان
 . (۷۴)

باز فرستادیم بعد از ایشان موسی و هارون
 را بسوی فرعون و قوم وی بانشانه های
 خویش پس تکبر کردند و بودند قومی
 گناهکار (۷۵) .

پس چون آمد بایشان سخن درست از نزد
 ما گفتند هر آئینه این سحر ظاهر است (۷۶) .

گفت موسی آیا چنین می گوئید سخن
 درست را چون بیامد به شما یا سحر است
 این، و رستگار نمی شوند ساحران (۷۷) .

گفتند آیا آمده ای پیش ما تا باز داری مارا
 ازدینی که یافتیم بر آن پدران خود را
 و تا باشد شمارا ریاست در زمین نیستیم
 ما شمارا باوردارنده (۷۸) .

و گفت فرعون بیارید پیش من هر ساحر
 بسیار دانارا (۷۹) .

فَكَذَّبُوهُ فَجَبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْقًا
 وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا كَذَّبُوا بِهَا مِنْ قَبْلُ كَذَّالِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ
 قُلُوبِ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٤﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَيَسْحَرُكُمْ مِنْهُ ﴿٧٥﴾

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ أَمْ لَا يَأْتِيهِمُ
 السَّحَرُونَ ﴿٧٦﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَكَ وَأَجِدُ آبَاءَنَا وَتَكُونُ لَكُمَا
 الْكِبْرِيَاءَ فِي الْأَرْضِ وَمَا هُمْ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُؤْتُونِي حُجْلًا سِحْرًا عَلِيمًا ﴿٧٨﴾

پس وقتی که آمدند ساحران گفت ایشان را موسیٰ بافکنید آنچه شما افکنند گانید (۸۰).

پس چون افگندند گفت موسیٰ آنچه آورده اید سحراست هرآئینه خدا باطل خواهد ساخت آن را هرآئینه خدا راست نمی آرد کارمفسدان را (۸۱).

وثابت خواهد کرد خدا سخن درست را به فرمان خود اگرچه ناخوش دارند گناهگاران (۸۲).

پس ایمان نیاوردند به موسیٰ مگر جماعتی از قوم وی با وجود خوف از فرعون و اشراف ایشان که عقوبت کند ایشان را و هرآئینه فرعون سرکشی بود در آن سرزمین و هرآئینه وی از حد گذرندگان بود (۸۳).
و گفت موسیٰ ای قوم من اگر ایمان آورده اید بخدا پس بروی توکل کنید اگر مسلمان هستید (۸۴).

پس گفتند برخدا توکل کردیم، ای پروردگار ما مکن مارا لگدکوب قوم ستمگاران (۸۵).

و نجات ده مارا برحمت خود از گروه کافران (۸۶).

و وحی فرستادیم بسوی موسیٰ و برادر وی که بگیرید برای قوم خود در شهر مصر خانه ها و قرار دهید خانه های خود را جای نماز^(۱) و برپادارید نماز را و بشارت

فَلْيَتَّجِرَ السَّحَرَاءُ قَالُوا لَكُمْ مُوسَىٰ الْقَوْمَ إِنَّمَا أَنتُمْ مُنْقَلُونَ ﴿۸۰﴾

فَلَمَّا أَتَى الْقَوْمَ قَالَ مُوسَىٰ مَا لَكُمْ بِرَبِّ السَّمْعُرَائِ اللَّهِ سَيَبِطُلُهُ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْرِفُ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ ﴿۸۱﴾

وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَيَّ بِكَيْبَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿۸۲﴾

فَمَا أَمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ مَّقْتُلِينَ لَهُمْ فِرْعَوْنَ لَعَالَىٰ فِي الْأَرْضِ وَرَأَيْتَهُ
لِئَمِّنِ الْمُسْرِفِينَ ﴿۸۳﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنَّمَا أَتَى اللَّهُ فَعَلَيْكُمْ تَوَكَّلُوا إِن
كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿۸۴﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿۸۵﴾

وَجَنَّتْ بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۸۶﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّأْ لِقَوْمِكَ
مَوْسَرًا يَبُوتُونَ وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۷﴾

(۱) یعنی مساجد البيت بنا کنید .

ده مومنان را (۸۷) .

و گفت موسیٰ ای پروردگارا هر آئینه توداده ای فرعون و قبیلهٔ اورازینت و مال های بسیار درزندگانی دنیا ای پروردگارا تا گمراه کنند عالم را از راه تو ای پروردگارا مسخ کن مالهای ایشان را مگر زن بر دلهای ایشان که ایمان نیارند تا ببینند عذاب درد دهنده (۸۸) .

گفت خداهر آئینه قبول کرده شد دعای شما پس ثابت باشید و پیروی مکنید راه جاهلان را (۸۹) .

و گذرانیدیم اولاد یعقوب را از دریا پس در پی ایشان شدند فرعون و لشکرا و از راه ستم و تعدی تا وقتی که رسیدش مشقت غرق گفت باورداشتم که نیست هیچ معبود برحق مگر آنکه ایمان آورده است به وی بنی اسرائیل و من از مسلمانانم (۹۰) .

گفته شد آیا اکنون ایمان می آری و بتحقیق نافرمانی کرده بودی پیش از این و بودی از مفسدان (۹۱) .

پس امروز نجات دهیم بدنت را (۱) (به همان جسد تو یعنی بغیر تغییر) تاباشی نشانه آنان را که پس از تو آیند و هر آئینه بسیاری از مردمان از نشانه های ما بی خبراند (۹۲) .

هر آئینه جادادیم بنی اسرائیل را بمقام

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَكَ أَزْوَاجَهُ
وَأَمْوَالَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَتْنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا
اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتَّىٰ
يُرَوُّوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٧﴾

قَالَ فَمَا حَبِيبْتُمْ فَسَوْفَ يَكْفُلُوْنَ سَابِغَةَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾

وَجَوْرًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ الْفِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ كَيْفِيًّا
وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ أَمُنتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
الَّذِيْ أَمُنتُ بِهِ بُنُوَ إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

الَّذِيْنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَوَدَّتَ مِنَ الْمُنْفِقِينَ ﴿٩١﴾

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغُلُوْنَ ﴿٩٢﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَادِرَ مَبَادِرِهِمْ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ

(۱) یعنی بروی آب آریم ترا .

الْكَلْبِيبِ قَبْلَ اخْتِفَاؤِ حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۳﴾

نیک و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه ها پس اختلاف نکردند تا آنکه آمد بایشان دانش (یعنی قرآن) هر آینه پروردگار تو حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه اختلاف می کردند (۹۳) .

فَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الرُّسُلُ مِنْ رَبِّكَ فَلَا يَكُونَنَّ
مِنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۹۴﴾

پس اگر در شکی از آنچه فر فرستادیم بسوی تو پس بپرس آنان را که می خوانند کتاب را پیش از تو^(۱) هر آینه آمده است پیش تو وحی درست از پروردگار تو پس هرگز مشو از شک آندگان (۹۴) .

وَلَا يَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُونَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿۹۵﴾

و هرگز مباش از آنانکه دروغ پنداشتند آیاتِ خدا را، آنگاه شوی از زیان کاران (۹۵) .

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۶﴾

هر آینه آنانکه ثابت شد برایشان حکم پروردگار تو ایمان نیارند (۹۶) .

وَلَوْ جَاءَهُمْ مِثْلُ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۷﴾

اگرچه بیاید بایشان هر نشانه تا آنکه ببینند عذاب دردهنده را (۹۷) .

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيبَةً أُمَّتٌ لَمَنْعَهَا إِنَّمَا أَكْرَمُ يُونُسَ
لَمَّا أُمُّوا كَسَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَنَجَّيْنَاهُمْ إِلَى جَنَّةٍ ﴿۹۸﴾

پس چرانبود دهی که ایمان آرد^(۲) پس سوددهش ایمان وی مگر قوم یونس چون ایمان آوردند برداشتیم از ایشان عقوبت رسوائی در زندگانی دنیا و بهره مند ساختیم ایشان را تا مدتی (۹۸) .

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّ جَمْعٍ أَقَانَتْ كَلِمَةَ
النَّاسِ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَ زُرْقِينِ ﴿۹۹﴾

واگر میخواست پروردگار تو ایمان می آوردند آنانکه در زمین اند همه ایشان يك جا آیاتو اجبارتوانی کرد مردمان را

(۱) یعنی تا ظاهر شود که بر انبیای سابق نیز وحی نازل میشد والله اعلم .

(۲) یعنی نزدیک نزول عذاب .

تامسلمان شوند (۹۹) .

وروا بئود هیچ شخصی را که ایمان آرد مگر بخواست خدا و می اندازد پلیدی را بر آنانکه در نمی یابند (۱۰۰) .

بگو ببینید چه چیز است در آسمان ها و زمین و فائده نمی دهند نشانه ها و ترسانند گان گروهی را که باور نمی کنند (۱۰۱) .

پس انتظار نمی کشند مگر مانند مصیبت های آنانکه گذشتند پیش از ایشان بگو انتظار بکشید هر آینه من نیز باشما از منتظرانم (۱۰۲) .

باز نجات دهیم پیغامبران خود را و آنان را که ایمان آوردند همچین لازم است بر ما که نجات دهیم مومنان را (۱۰۳) .

بگوای مردمان اگر هستید در شبهه از دین من پس نمی پرستم آنان را که شما می پرستید غیر از خدا ولیکن عبادت می کنم آن خدا را که قبض ارواح شما می کند و فرموده شد مرا که باشم از مسلمانان (۱۰۴) .

و فرموده شد آنکه راست کن روی خود را برای دین حنیف و هرگز مباش از مشرکان (۱۰۵) .

و مخوان بجز خدا چیزی را که سود ندهد ترا و زیان نه رساند به تو پس اگر چنین کنی باشی آنگاه از ستمگاران (۱۰۶) .

و اگر برساند خدا بتورنجی پس نیست بردارنده آن را مگر او و اگر خواهد

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْثِقَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۹﴾

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا عَنِ الْأَيْدِي وَالتُّرُكُوعِ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۱﴾

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَى مَا عَمِلْتُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۱۰۲﴾

ثُمَّ دَعَوْنِي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَتَّىٰ عَلِمْنَا أَنَّهُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۳﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَخْلُقُكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أكونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۴﴾

وَأَنْ أَوِّمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۵﴾

وَلَا تَتَّبِعْ مَنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَنْفَعَكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰۶﴾

وَإِن يَسْأَلْكُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَا تُخْبِرُوا إِلَّا الَّذِينَ يُؤْتُواكُمْ بِخَبَرِهِمْ فَلَا رُدَّ لِقَا رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ مَنْ عِبَادُهُ مِنْ قَوْمٍ

الْعَفْوُ الرَّجِيمُ ۞

در حق تونعمتی پس نیست هیچ دفع کننده فضل او را میرساندش بهره که خواهد ازبندگان خود واوست آمرزندهٔ مهربان (۱۰۷) .

بگوای مردمان بتحقیق آمده است به شماوخی راست از پروردگار شماپس هرکه راه یافت جزاین نیست که راه یابد برای خود وهرکه گمراه شد جزاین نیست که گمراه می شود بزبان خود ونیستم من بر شما نگهبان (۱۰۸) .

و(یامحمد) پیروی کن چیزی را که وحی فرستادیم بتووشکیبائی کن تاآنکه فیصله کند خدا واو بهترین فیصله کنندگان است (۱۰۹) .

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۞

وَأَنبِئْهُمْ مَّا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُذَ اللَّهُ وَهُوَ خَبِيرٌ الْعَٰلَمِينَ ۞

سوره هود مکی است وآن يك ص دو بیست و سه آیت وده رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

كَيْتُبُ الْحِكْمَةَ إِلَيْهِ ثُمَّ نُفَلِّتُ مِنْ لَدُنِّكَ حَيْكَةَ حَيْبِرٍ ۝

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُم مِّنْ نَّدِيرٍ وَرَبِّيبٌ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان .
الر .

این کتابیست که استوارکرده شد آیات او بازواضح کرده شده آمده از نزد خدای درست کارباخبر (۱) .

(بآن مضمون که پیغامبرگوید) عبادت نکنید مگر خدا را هرآئینه من شمارا ازجانب او بییم کننده ویشارت دهنده ام (۲) .

وآنکه آمرزش طلب کنید ازپروردگار خود بازرجوع کنید بسوی وی تابهره مند سازد شمارا به بهرهٔ نیک تامیعاد معلوم وتا بدهد هرصاحب بزرگی را جزای

وَأَن اسْتَعْفُوا مِنْكُمْ لِيَمْسِكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ يُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ۝